

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

ΕΝ ΑΓΚΩΝΙ.

Τί τάχα; θὰ περάσωμεν ἐρημιτῶν χειμῶνα
Εἰς ὄχθην Ἀδριατικὴν, ἔς τὸν βροχερὸν Ἀγκῶνα;
Ἀπὸ τὰ ὕψη τῶν κρημνῶν καὶ τῶν χαρακωμάτων
Θὰ βλέπωμεν ἔς τὸ πέλαγος τοὺς λόφους τῶν κυμάτων;
Κ' ἀπὸ τὴν γῆν θ' ἀκούωμεν μὲ βάσιν στηριγμένην
Τὴν θάλασσαν ἔς τὰ σύννεφα ὑπερτινασσομένην;
Δὲν θέλωμεν ἀσφάλειαν τοιαύτην ὀλεθρίαν·
Αἰσχρὰν μισοῦμεν τῶν δειλῶν φιλαύτων ἡσυχίαν.
Μὲ ἡδονὴν του θεωρεῖ κινδύνους καταιγίδος
Ὅστις ὁρμᾷ ἔς τὸ πέλαγος δι' ἔρωτα πατρίδος.
Τίς ἦχος τόσον λιγυρὸς, μελῶν τίς ἀρμονία
Ἵς τὴν ἀκοήν του φαίνεται τόσον βαθμὸν γλυκεῖα,
Ἢ ὅταν τ' ἄρμενα ἡχοῦν καὶ τὰ κατάρτια τρύζουν,
Καὶ εἰς τὰ πανιὰ οἱ ἄνεμοι οἱ πτερωτοὶ συρίζουν;

Ποῦ εἶσαι καὶ δὲν φαίνεσαι δελφινοδρόμον πλοῖον,
Ἵς τὸ ἱερὸν ταξεῖδ' ἰσοῦς τὸ ἐναντίον ποῖον;
Τάχα Κροάτης Αἰόλος, κ' ἂν λυσσᾷ κ' ἀφρίζῃ
Τὴν τόλμην σου, τὴν τέχνην σου ποτὲ τὴν ἐμποζίδει;

Ὄξυπτερον, ἀτρόμητον, θαλασσινὸν ἱεράκι,
Ὠκεανοὺς δὲν τρώμαξε;, θὰ φοβηθῇς αὐλάκι;
’Σ τὸν ναύτην τὸν ἀγέρωχον τῆς κραταιᾶς Ἀγγλίας
Ὡσὰν λεκάνη φαίνεται ὁ κομπαστῆς Ἀδρίας.
Ἐλθὲ λοιπὸν, ὦ Πάραλι, ’ς τὸν Δωρικὸν Ἀγκῶνα.
Στῆσε καὶ σὺ μιὰν ἐποχὴν ’ς τὸν τωρινὸν αἰῶνα.
Ὁ οὐρανὸς εἶν’ εὐμενῆς, ὁ Ποσειδὼν φιλέλλην.
Κ’ ὁ μέλλων ἐπιβάτης σου πρῶτος Ἑλλήνων Ἕλλην (1).

Τὸ στιχοῦργημα τοῦτο τοῦ ἐν τοῖς ἐξόχοις τῶν καθ’ ἡμᾶς ποιητῶν Ἰακωβάκη Ρίζου τοῦ Νερουλοῦ ὀφείλομεν εἰς τὴν διασώσασαν αὐτὸ εἰς τὴν ἀκμαίαν εἰσέτι μνήμην τοῦ ἐλλογίμου κυρίου Γκινάκα, ἀρχαίου γυμνασιάρχου καὶ φίλου ἡμῶν, τοῦ πολλὰ καὶ ἄλλα λόγου ἄξια ἱστορικὰ ἀνέκδοτα ἀπομνημονεύοντος.

(1) Ὁ κυβερνήτης I. A. Καποδίστριας διέμεινεν εἰς Ἀγκῶνα ἡμέρας 40 περιμένων τὸ Ἀγγλικὸν πλοῖον διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.